

ACC. N:R M. 15254:1-7,

Landskap: Skåne Upptecknare: Ingemar Svensson, Lund
Härad: Gärds m. fl. Berättare: Rosberg, Horna
Socken: Marbleven m. fl. Berättarens yrke: f. d. smedmästare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1877 i Önnestad

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Imeden. s. 1-7.

LuF 111

Jag föddes i Örnestad
där min far var smed. Han dog emellertid
när jag var barn. Jag hade tänkt
bli smed, men så blev det mer
int, utan jag tog anställning som
tätling hos en smed i Hjärsås. Jag
fick tjäna med allt de bälgen och
släppa. Vi var två stycken tätlingar i
smedjan. Jag lärde emellertid int
där länge. Jag minns att vi fick vill
och potatis varje dag ända in. När
jag var därifrån, hade den andra
tätlingen: "Tänk på mig, varje gång
du får in och äter" Jag började sedan
arbeta hos gårdsmannen på Vanås
gårds. Till en början hade jag skär
och hest och logi. Månen där var
utmäkt och i övrigt var allting bra

Vi skulle i förb. hand utföra de invids-
arbeten som förhoppningsvis godkänd, men
om tiden muddras, arbetade vi även åt
börda i hakt. Ibland när det var
out om arbetsfolk fick vi ut och hjälpa
till på godkänd.

På Varnäs slammade jag i
5 år och arbetade sedan i Örnsted
och Trane, ett år på varje ställe.
Sedan kom jag till Kisthambred där
vi enbart beröjer vagnar. En vagnmakare
i Hårtöv utförde träarbetena. Kunderna
beställde vagnarna hos mig.

Efter 2 år i Kisthambred
gjorde jag mig och återvände då en
medja i Åkeröd, Mågelhus socken.
Efter ett par år höjde jag ombygga
fj. hade ju inte så mycket pengar,

men bårderna var vänliga nog att
gå i bergen för mig. De var mycket
riåna om att få behålla sin smid.
Jag stannade i Österöd i 26 år och
stallade sedan till Skans. När jag kom
till Österöd fanns där varken skien
eller kraft i smidjan. Jag använde
en fotokopplampa som belysning, och
den enda maskin som jag hade då
var en bunnmaskin som gick dras
för hand. Det fanns 2 härdar, och
karpångarna fick dra bäljarna. När
jag sedan fick elektrisk kraft, satte
jag in steklar och köpte en ny
bunnmaskin och svarv och så smörjgar
en fjäderhammare.

Under den första tiden
i Österöd smidde jag själv alla härb-

skor men nå man yngre började jag
hörs färdiga. Det var bara att betälla
de stövlarna man önskade.

Upp har jag gjort en
del åt mig sjötte men aldrig kackels-
brinnar, brinnar eller lias. Lias kunde
man hörs på marknaderna och hos
färdiga damerna. Lias gjordes i
Liasen upp vid smälta gränsen
Det färdades det skickligt att göra lias
Man kunde endast använda härdol.
Med härdol blev det för hög värme
jag uppenbarligen olika
slag av handbreds, rödskage, stödda lias
och berlog vapnar.

Slitna maskiner och
bindare kom i början av 1900-talet
jag sålde sådana maskiner. Bindarna

han till mig och betällde och så
 tog jag hem ifrån Tomilla. Jag
 repärerade stredmaskinen och i men
 däremot inte kablarn. De har redan
 jag skutat.

Jag har haft gas och
 järn, stål och höl höjke
 jag del från Indrens i Tomilla och
 del från Lignells i Utlad. Rivaren.
 I han gör järn väg och redan hämtade
 jag den på statichen med en hand-
 kanna.

De färre ären jag var
 i Ökeröd han del var drande järn
 och ville ha arbete. När de arbetat
 ett par dagar och fått ordentlig mat
 i sig, gav de mig väg igen. De
 brukade säga super mygghet. Deras

blåder var mer badels, smutsiga och
merusade och kuktade mycket illa.

När jag gjord en vagn
åt en hund, var det alltid red att
hela smedfamiljen skulle bjudas på
gille med mycken god mat.

För betalade hunderna
bara en gång per år. Jag brukade
skiva ut råknutar i stället av ärl,
och sedan fick en läppig, vara om-
häng med dem till borden.

Borden kom sedan till smedjan
och betalade och då skulle de alltid
bjudas på gill. Nu för tiden bjuder
smederna missarna inte hunderna
på råknutar.

När vi kom till
Okeröd, fick vi vara med om en

beskig ned. Dyrer myndar han på
kvällen och sjen, maj utan för huren
och kigde bränvin och ägg till ett
jille. Varken min fru eller jag hade
 varit med om någonting sådant
helt på. På senare är brödet
barnen på omkring och sjen. Od
fick då en slant här och var.